

Po ovim čudesnim znacima Bog poziva ljude na obraćenje. Ako Krist čini da se hostija promijeni u fizički opipljivo Tijelo i Krv, i da je to tkivo mišić srca, koje svjedoči teško trpljenje, kao da je izloženo teškom bičevanju u predjelu grudi, onda na taj način želi obnoviti, pobuditi i ojačati našu vjeru u njegovu stvarnu prisutnost u Euharistiji, zorno pokazati da se za vrijeme svake mise uprizoruje drama našeg otkupljenja: muka, smrt i uskrsnuće Isusa Krista. Isus je rekao: »Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete!« (Iv 4, 48). Ne treba tražiti čudesnih znakova, no ako nam ih Isus sâm daje onda ih trebamo ponizno prihvatiti i pokušati razumjeti što nam po njima želi reći. Zahvaljujući euharistijskim čudesima mnogo je ljudi pronašlo vjeru u Trojedinog Boga koji nam se objavljuje u Isusu Kristu, prisutnom u sakramentima, Isusu Kristu koji naučava po Svetom Pismu i Učiteljstvu Katoličke Crkve. Otajstvo koje nadilazi naš razum, istina o Euharistiji, o stvarnoj prisutnosti osobe uskrslog Krista pod prilikama kruha i vina, jedna je od najvažnijih, usto i najnesхватljivijih istina koje nam objavljuje Isus. Isus nam po euharistijskim čudima želi zorno potvrditi da je sve što je rečeno o Euharistiji – istinito: da nam On uistinu daje svoje ljubljeno Tijelo i Krv za duhovnu hranu i piće. Isus je ustanovio Euharistiju dan prije svoje muke, smrti i uskrsnuća.

U prilikama otajstva Euharistije naš ljudski razum otkriva svu svoju bespomoćnost i ograničenost. U enciklici o Euharistiji Ivan Pavao II. piše: »*Po posvećenju kruha i vina događa se promjena svih supstanci kruha u supstancu Tijela Isusova, našeg Gospodina, te supstanci vina u supstancu njegove Krvi. Tu je promjenu prikladno i točno sveta Katolička Crkva nazvala 'pretvorbom'. Uistinu, Euharistija je misterium fidei – tajna vjere, koja nadilazi naš razum i koju je moguće spoznati i prihvatiti jedino u vjeri, kako često govore patrističke kateheze o tom Božjem sakramentu. 'Ne gledaj – opominje sv. Ciril Jeruzalemski – u kruhu i vinu obične i prirodne sastojke, budući da je Gospodin jasno rekao da su oni njegovo Tijelo i njegova Krv: potvrđuje to vjera, mada razum sugerira nešto drugo.*« (Ecclesia de Eucharistia, 15).

Euharistija je za svakoga od nas najveći dar i najveće čudo. Po Euharistiji nam Isus daje samog sebe, uključuje nas u djelo Otkupljenja, daje nam udio u svojoj pobjedi nad smrću, grijehom i sotonom, pobožanstvenjuje nas i uvodi u život Presvetog Trojstva. U Euharistiji primamo »liječ besmrtnosti, antidotum smrti«. Radi toga svako svjesno i dobrovoljno zanemarivanje svete nedjeljne mise, ili mise blagdanom, vodi nepovratno u duhovnu propast, znak je nedostatka vjere – i stoga teški grijeh. Treba svakako upamtiti da ukoliko »kršćanin na savjesti ima teški grijeh, obavezan je krenuti na put pokore po sakramentu pomirenja kako bi mogao u punini sudjelovati u žrtvi Euharistije.«

p. M. Piotrowski TChr
Izvor: Sion.hr
Preuzeto iz: Bitno.net

Samo Bog može spasiti. Njegovo je spasenje dar, slobodan i besplatan koji nitko ne može zaslužiti. Čovjek se može samo rasporežiti da ga primi.

Izdaje: ŽUPNI URED RISIKA, 51516 Vrbnik; e-mail: nikola.radic@ri.t-com.hr

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

VII. NEDJ. KROZ GOD. - 19.2.2012.

Broj: 8 (248)

**Sinko,
otpuštaju ti se grijesi...**

**On usta,
uze odmah svoju postelju
i iziđe na očigled svima.**

Današnje evanđelje, Mk 2, 1-12

EUHARISTIJSKO ČUDO U BUENOS AIRESU

Sve slabija vjera u stvarnu prisutnost uskrslog Krista u Euharistiji, jedan je od osnovnih znakova krize duhovnog života. Isus Krist želi oživjeti našu vjeru u svoju euharistijsku prisutnost i radi toga nam svako malo, u povijesti Katoličke Crkve, daje znakove – euharistijska čuda.

Ona jednoznačno potvrđuju da je u Euharistiji prisutan On sâm – uskrsli Gospodin, u otajstvu svog božanstva i slavnog čovječstva. Posljednje euharistijsko čudo koje je Crkva priznala dogodilo se 1996. godine u glavnom gradu Argentine, Buenos Airesu. Posvećena hostija pretvorila se u Tijelo i Krv. Dana 18. kolovoza 1996. godine, uvečer oko 19 sati, vlč. Alejandro Pezet, slavio je svetu Misu u katoličkoj crkvi u trgovačkoj četvrti Buenos Airesa. Pred kraj pričesti prišla mu je žena i rekla mu kako u stražnjem dijelu crkve na svijećnjaku leži odbačena hostija. Vlč. Alejandro pošao je prema naznačenom mjestu do posvećene hostije. Bila je tako uprljana da je nije mogao pojesti. Stavio ju je u posudu s vodom i pohranio u svetohranište u kapelici Presv. Oltarskog Sakramenta. Kada je u ponedjeljak, 26. kolovoza, vlč. Alejandro otvorio tabernakul, u čudu je ustanovio kako se hostija promijenila u mišićno tkivo. Izvijestio je o svemu kardinala Jorgea Bergogliju koji mu je naložio da se učine profesionalne fotografije.

Hostija je fotografirana 6. rujna. Na fotografijama se vrlo jasno vidi da se hostija, koja se promijenila u mišićno tkivo, značajno povećala. Kroz nekoliko godina tkivo je čuvano u svetohraništu, a cijela stvar držana je u tajnosti. Kako hostija kroz cijelo to vrijeme nije podlegla raspadanju, godine 1999., po odluci kardinala Bergogliju, dana je na znanstvena ispitivanja. Iz hostije, koja je postala komadom mišićnog tkiva, dr. Castanon uzeo je uzorke 5. listopada 1999. u prisutnosti kardinalova predstavnika. Uzorci su poslani znanstvenicima u New York. Namjerno nisu poslani nikakve dodatne informacije kako bi se izbjegle bilo kakve sugestije. Jedan od istraživača bio je dr. Frederic Zugibe, glasoviti njujorški kardiolog i patolog sudske medicine. On je ustvrdio da je ispitano tkivo dio ljudskog tijela s vlastitim DNA. Znanstvenik je potvrdio da je “ispitani uzorak dio srčanog mišića stijenke lijeve srčane komore. Taj mišić

odgovoran je za stiskanje srca. Treba znati, da lijeva komora srca pumpa krv prema svim dijelovima tijela. Srčani mišić je pod upalnim procesom, o čemu govori velik broj bijelih krvnih zrnaca. Ukazuje to na činjenicu da je uzorak uzet sa ‘živog srca’. Tvrdim da je srce bilo živo, jer bi u suprotnom bijela krvna zrnca odumrla izvan živog organizma; ona su potrebna kako bi se mišić održao na životu. Prisutnost bijelih krvnih zrnaca nam svjedoči, da je srce bilo živo u trenutku uzimanja uzorka. Štoviše, bijela krvna zrnca prodrle su u tkivo, što ukazuje na činjenicu da je srce trpjelo, npr. kao da je tijelo bilo izloženo teškom bičevanju u predjelu prsnog koša.”

Dvojica Australaca, glasoviti novinar Mike Willesee i pravnik Ron Tesoriero, koji su bili svjedoci tih ispitivanja i znali otkuda potječe uzorak, bili su zatečeni nalazom dr. Zugibe. Mike Willesee upitao je znanstvenika koliko bi dugo bijela krvna zrnca mogla ostati na životu u ljudskom tkivu koje je pohranjeno u vodi. Doktor Zugibe je odgovorio da bi odumrla u samo nekoliko minuta. Tada je novinar izvijestio da je uzorak na kojem su vršena ispitivanja bio mjesec dana čuvan u posudi s običnom vodom, a potom tri godine u posudi s destiliranom vodom. Tek nakon toga uzeti su uzorci za ispitivanje. Doktor Zugibe je odgovorio da ne pronalazi znanstveno objašnjenje te činjenice i da ne postoji nikakvo racionalno tumačenje. Tada je Mike Willesee rekao dr. Zugibeu da je ispitani uzorak dio posvećene hostije koja se na tajanstven način promijenila u dio ljudskog mišića. Osupnut tom informacijom dr. Zugibe je rekao: »Na koji način i zbog čega je posvećena hostija mogla promijeniti svoje stanje i postati živo tijelo i krv čovjeka, za znanost će ostati velika nerazjašnjena tajna koja u potpunosti nadilazi njezinu kompetenciju.«

Jedini odgovor može nam dati samo vjera u Božje nadnaravno djelovanje. Bog nam je na taj način htio ponovno potvrditi da je uistinu prisutan u otajstvu Euharistije.

Euharistijsko čudo u Buenos Airesu nadnaravno je znak potvrđen znanstvenim istraživanjima. Po tom čudesnom znaku, Isus nas želi potaknuti na živu vjeru u svoju živu prisutnost u Euharistiji pod prilikama kruha i vina. Podsjeća nas da je ta prisutnost realna, a ne simbolična. Možemo ga gledati i vidjeti jedino očima vjere pod prilikama posvećenog kruha i vina. Ne vidimo ga očima tijela, jer je ondje prisutan u svom slavnom čovječstvu. Isus prisutan Euharistiji nas gleda, ljubi i želi nas spasiti.

Mike Willesee (koji se obratio istražujući dokumente jednog od euharistijskih čuda) je u suradnji s Ronom Tesorierom napisao knjigu “Reason to Believe” (Razlog za vjerovanje) u kojoj je predstavio dokumentirane činjenice euharistijskih čuda i drugih znakova koji potiču na vjeru u prisutnost Božju u Katoličkoj Crkvi. Snimili su i dokumentarni film o Euharistiji koji se velikim dijelom temelji na znanstvenim otkrićima vezanima uz čudo hostije iz Buenos Airesa. Namjera im je bila predstaviti nauk Katoličke Crkve o Euharistiji. Prikazali su film u brojnim gradovima Australije. U Adelaidi se projekcija odvijala u dvorani s dvije tisuće mjesta. Nakon prikazivanja filma bilo je predviđeno i vrijeme za pitanja i diskusiju. Za riječ se javio čovjek koji je kategorički, jasno i glasno ustvrdio da je slijep. Znajući da je to jedan poseban film žarko je želio pogledati ga. Prije same projekcije filma obratio se Isusu s gorljivom molitvom da mu dopusti vidjeti film. Nakon molitve je progledao i odgledao svih 30 minuta filma. Nakon posljednje scene ponovno je izgubio vid. Potvrdio je to podrobno opisujući pojedine scene iz filma. Bio je to čudesan i dirljiv događaj koji nikoga nije ostavio ravnodušnim.